

Odwołanie wniesione w dniu 24 stycznia 2013 r. przez Vincenta Bouilleza od wyroku wydanego w dniu 14 listopada 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-75/11 Bouillez przeciwko Radzie

(Sprawa T-31/13 P)

(2013/C 86/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Vincent Bouillez (Overijse, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 14 listopada 2012 r. w sprawie F-75/11 Vincent Bouillez przeciwko Radzie;
- Stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie nieawansowania wnoszącego odwołanie;
- Obciążenie Rady kosztami postępowania w obydwu instancjach,

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, bez przeprowadzenia skutecznej kontroli, że decyzja zaskarżona w pierwszej instancji jest zgodna z zasadą obowiązku uzasadnienia, podczas gdy Sąd do spraw Służby Publicznej nie zażądał od Rady żadnych dowodów na konkretne zastosowanie kryteriów z art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej podczas porównania osiągnięć wnoszącego odwołanie z innymi urzędnikami uprawnionymi do ubiegania się o awans.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa, ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej oparł się na zwykłych twierdzeniach Rady, zgodnie z którymi zakres odpowiedzialności był brany pod uwagę podczas porównania osiągnięć, a orzekł, że wnoszący odwołanie nie wykazał, iż było inaczej, pomimo informacji dostarczonych przez wnoszącego odwołanie w ramach środków organizacji postępowania, z których to informacji wynikało, że szereg awansowanych urzędników nie miał ani tak dużego zakresu odpowiedzialności, ani tak wysokiej oceny zharmonizowanej jak

wnoszący odwołanie, ani też większej liczby używanych języków (w odniesieniu do pkt 45 i 46 zaskarżonego wyroku).

- 3) Zarzut trzeci dotyczący sprzecznego wewnątrznie rozumowania, ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie mógł z jednej strony twierdzić, że Rada słusznie przystąpiła do ponownego porównania osiągnięć wszystkich urzędników w grupie zaszerogowania AST 6 mogących ubiegać się o awans w ramach postępowania w sprawie awansu za 2007 r., a następnie twierdzić, że Rada nie miała obowiązku brać pod uwagę osiągnięć konkretnego urzędnika, awansowanego już w ramach tego postępowania, którego awans stał się ostateczny (w odniesieniu do pkt 69 i 70 zaskarżonego wyroku).

Wnoszący odwołanie podnosi ponadto, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo ze względu na to, że na podstawie informacji zawartych w aktach sprawy nie uznał, iż okoliczności faktyczne składają się na oczywisty błąd w ocenie.

Odwołanie wniesione w dniu 24 stycznia 2013 r. przez Mario Paulo da Silve Tenreiro od wyroku wydanego w dniu 14 listopada 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-120/11 da Silva Tenreiro przeciwko Komisji

(Sprawa T-32/13 P)

(2013/C 86/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mario Paulo da Silva Tenreiro (Kraainem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, J.-N. Louis i D. Abreu Caldas)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej, wydanego w dniu 14 listopada 2012 r. w sprawie F-120/11 da Silva Tenreiro przeciwko Komisji, oddalającego skargę wniesioną przez skarżącego;
- wydanie nowego rozstrzygnięcia w sprawie;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej odrzucającej kandydaturę skarżącego na wakujące stanowisko dyrektora dykcji A ds. wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych Dykcji Generalnej ds. Sprawiedliwości oraz decyzji o powołaniu na to stanowisko pani Y;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w dwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący przeinaczenia faktów:

— po pierwsze, w zakresie, w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej orzekł, iż pojęcie „background”, użyte w ogłoszeniu o naborze w spornym postępowaniu odwołuje się do doświadczenia a nie do wykształcenia: wnoszący odwołanie podnosi, że w szczególności z ogłoszeń o naborze publikowanych przez Komisję wynika, iż w sytuacji, w której wymagane jest doświadczenie zawodowe, używane jest pojęcie „doświadczenie” a nie „background”;

— po drugie, w zakresie, w jakim SSP uznał, że pojęcie „régulation” nie nawiązuje do mechanizmów regulowania, lecz do procesu prawodawczego.

2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa. Wnoszący odwołanie uważa, że SSP zbadał wskazówki co do nadużycia władzy osobno a nie łącznie, nie próbując ustalić czy suma wskazówek, biorąc pod uwagę ich liczbę, poddaje w wątpliwość domniemanie zgodności z prawem decyzji zaskarżonych w pierwszej instancji.

Wnoszący odwołanie podnosi ponadto, że w świetle nierówności broni stron, SSP naruszył zasadę sprawiedliwego procesu odmawiając zastosowania środków organizacji postępowania pozwalających na uwydatnienie wskazówek nadużycia władzy i przedstawienie dowodu pewnego elementu, który mógł być udowodniony jedynie w ten sposób.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2013 r. — Türkiye Garanti Bankası przeciwko OHIM — Card & Finance Consulting (bonus&more)

(Sprawa T-33/13)

(2013/C 86/37)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Türkiye Garanti Bankası AS (Stambuł, Turcja) (przedstawiciel: adwokat J. Güell Serra)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Card & Finance Consulting GmbH (Norymberga, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Card & Finance Consulting GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „bonus&more” dla usług z klas 35, 36, 38, 41 i 42 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 037 251

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: międzynarodowa rejestracja graficznego znaku towarowego „bonusnet” dla towarów i usług z klas 9, 35, 36, 38 i 42 — międzynarodowa rejestracja nr 931 921

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2013 r. — Exakt Advanced Technologies przeciwko OHIM — Exakt Precision Tools (EXAKT)

(Sprawa T-37/13)

(2013/C 86/38)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Exakt Advanced Technologies GmbH (Norderstedt, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. von Bismarck)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Exakt Precision Tools Ltd. (Aberdeen, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 października 2012 r. w sprawie R 1764/2011-1;

— obciążenie drugiej strony postępowania przed Izłą Odwoławczą kosztami postępowania, włącznie z kosztami postępowania odwoławczego.